
Nowa Cerekwia, gm. Kietrz, woj. opolskie. Stanowisko 18.

Informator Archeologiczny : badania 11, 63

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Natomiast w dwu grobach obok popielnicy znajdowały się niewielkie skupiska węgla drzewnych.

Na popielnicę przeważnie przeznaczano wazę glinianą o lekko stożkowej szyjce, dwustożkowym brzuścu z zaokrąglonym załomem i schropowaną, z obmazywaną poziomo palcami częścią przydenną. Rzadziej do tych celów używano garnków o schropowanej powierzchni lub amfor. W dwu grobach stwierdzono odstępstwo od tej reguły. W grobie 221 kości dziecka złożono na dużym fragmencie amfory i przykryto skorupą z innego naczynia. W grobie 205 kości złożone w czerpaku przykryto górną częścią amfory.

Wszystkie groby przykryte były brukiem kamiennym i obok popielnic zawierały także przystawki. Przystawki występowały także w grobach jamowych. Zarówno ceramika, jak i ozdoby brązowe nie odbiegają od typowych form charakterystycznych dla kultury łużyckiej pod koniec epoki brązu.

NOWA CEREKWIA, gm.Kietrz
woj.opolskie
Stanowisko 18

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadziło Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Finansowali WKZ w Opolu i Muzeum. Czwarty sezon badań. Osada wielokulturowa od wczesnego okresu epoki brązu do okresu hal-sztackiego C.

Badania ratownicze prowadzone w Nowej Cerekwi w ubiegłych latach wykazały występowanie bogatego materiału z epoki brązu w części południowo-zachodniej stanowiska. W 1977 r. przeprowadzono sondażowe badania dla określenia zasięgu osady. Odbyły się w dwóch etapach.

Pierwszy etap - finansowany przez WKZ w Opolu - to sondaż /5x10 m/, w którym odkryto fragment fosy oraz dwie jamy osadnicze. Usytuowano go na działce rolnej nr 189 będącej własnością P.Trusza, na nieużytku. Fosa w najgłębszym przebadanym miejscu miała głębokość 4,5 m i dolna jej warstwa zawierała ceramikę na podstawie której można datować ją na I/II okres epoki brązu. Drugi etap był kontynuacją badań finansowaną przez Muzeum. W sumie przebadano obszar ponad 2 arów wykopem 5 x 45 m. Badania wyjaśniły, że nierówność terenu jest sztucznym nasypem, pod którym zalega pierwotna warstwa z obiektami osadniczymi. W czasie badań odkryto 10 jam osadniczych i jeden szkieletowy grób ludzki. Na podstawie materiału ceramicznego datowano obiekty na I/II okresu epoki brązu.

Materiał znajduje się w muzeum.

Badania będą kontynuowane.